

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 9C/131/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1715205107
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Gajerová
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2016:1715205107.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Pezinok so sídlom v Pezinku v konaní pred sudkyňou JUDr. Zuzanou Gajerovou, v právnej veci žalobcu: AB 2 B.V. , so sídlom Amsterdam, Strawinskylaan 933, 1077XX, Holandské kráľovstvo, , zastúpeného : Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom v Trenčíne, Piaristická č. 707/25, IČO : 47234679 , proti žalovanej : H. V. , naposledy bytom P. č. XXX , zastúpená opatrovníčkou U. B., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Pezinok, o zaplatenie 322,97 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 234,03 eur, úrok vo výške 32,62 eur, úrok z omeškania 8,25 % ročne zo sumy 266,65 eur od 01.06.2015 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

Žalovaná je povinná zaplatiť trovy konania 19 eur a trovy právneho zastúpenia v sume 79,90 eur, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku, na účet právneho zástupcu žalobcu.

odôvodnenie:

Žalobou doručенou súdu dňa 17.06.2015 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 322,97 eur s príslušenstvom. V návrhu dôvodil, že žalovaný uzavrel dňa 14.09.2012 s právnym predchodcom žalobcu Home Credit Slovakia a.s., Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX o poskytnutí revolvingového úveru, prostredníctvom ktorého čerpal úver v sume 320 eur . Dlh žalovaného predstavuje 234,03 eur a vyčíslený úrok vo výške 32,62 eur , poplatky za upomienky v sume 46 eur, poistenie, poplatok za výpis z účtu a úrok za nevyužitú GP. Žalobca si uplatnil tiež zákonný úrok z omeškania vo výške 8,25 % ročne od 01.06.2015 do zaplatenia a náhradu trov konania.

Súd zaslal žalobu a jej prílohy na vyjadrenie žalovanému, zásielku žalovanému zásielka doručená nebola z dôvodu jeho neznámeho pobytu. Súd uznesením zo dňa 16.10.2015, č.k. XC XXX/XXXX ustanovil žalovanému opatrovníčku, ktorá žalobu a jej prílohy prevzala 22.10.2015, k žalobe a jej prílohám sa nevyjadriala.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov tvoriacich obsah spisu a to : Úverová zmluva, ktorej súčasťou sú Obchodné podmienky, oznámenie o zosplatnení záväzku , oznámenie o postúpení pohľadávky a zistil nasledujúci skutkový stav :

Dňa 14.09.2012 uzavreli právny predchodca žalobcu a žalovaný Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX na základe ktorej poskytol žalovanému úver v sume 320 eur pri ročnej úrokovej sadzbe 26,28 % a RPMN 23,63 % . Žalovaný sa zaviazal zaplatiť úver riadne a včas v pravidelných mesačných splátkach vo výške 4% z dlžnej čiastky . Súčasne bola žalovanému poskytnutá úverová karta. (Clubcard kreditná karta) . Dňa 29.04.2014 bol žalovaný vyzvaný celej dlžnej čiastky najneskôr do 7 dní od odoslania výzvy. Podľa výpisu čerpania úverových prostriedkov, bol úver zosplatnený a pohľadávka postúpená na žalobcu .

Podľa ust. čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa ust. čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa ust. čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 (2).

Podľa ust. čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa ust. čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Podľa ust. § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v pôvodnom v znení účinnom do 31.12.2007 (do účinnosti zák. č. 568/2007 Z.z.), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa ust. § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. v pôvodnom znení, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ust. § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. v pôvodnom znení, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; (§ 2 ods. 2 Obchodného zákonníka) v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. (§ 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov)

Podľa ust. § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. v pôvodnom znení, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa ust. § 23a ods. 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení zákona č. 616/2004 Z. z., na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu (§ 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov), sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z., spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z., dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z., spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z., spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa ust. § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z., neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z., v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa ust. § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa ust. § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa ust. § 451 ods. 2 Obč. zák. bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa ust. § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34).

V danom prípade sa jedná o právny vzťah účastníkov na základe spotrebiteľskej zmluvy, pri uzatváraní ktorej bol žalovaný v postavení spotrebiteľa, keďže žalobca má podľa výpisu z obchodného registra v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Jedná sa o vopred pripravenú formulárov zmluvu žalobcu, ktorej obsah žalovaný nemal možnosť reálne ovplyvniť. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone č. 258/2001 Z.z., ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv od 1.4.2004 predpisom *lex specialis* a podľa názoru konajúceho súdu ide aj v prípade spotrebiteľského úveru o spotrebiteľskú zmluvu. Uvedené znamená, že pokiaľ určité otázky nie sú výslovne upravené zákonom č. 258/2001 Z.z. použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, vrátane všeobecných ustanovení o záväzkoch. Nakoniec aj podľa § 54 ods. 1 OZ veta prvá Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona (Občianskeho zákonníka) v neprospech spotrebiteľa. Súd teda vzťah účastníkov konania posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. OZ v účinnom znení a podľa zákona č. 258/2001 Z.z.

Žalovaný uzavrel s právnym predchodcom žalobcu spotrebiteľskú zmluvu, vopred formulovanú a pripravenú, bez individuálneho dojednania, ktorú mohol iba ako celok odmietnuť alebo prijať, bez akejkoľvek možnosti meniť práva a povinnosti zmluvných strán.

Právny predchodca žalobcu pristúpil k zosplatneniu celého úveru z dôvodu straty výhody splátok a požadoval zaplatenie nesplatennej časti istiny úveru vrátane úroku a úroku z omeškania.

Pokiaľ ide o časť nároku žalobcu týkajúceho sa nezaplatennej časti istiny v sume 234,03 eur, súd ho považuje za opodstatnený, nakoľko žalovaný čerpal úver vo výške 320 eur, ktorý v časti istiny a úroku nevrátil v dohodnutej výške.

Žalobca poskytol spotrebiteľský úver, ktorým sa v zmysle § 2 ods. a/ zákona rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, preto bolo potrebné na predmetné zmluvy aplikovať zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, z ktorého vyplýva aj povinnosť informovať spotrebiteľa o výške RPMN (§ 4 ods. 2 písm. g/, h/, i/ zákona). RPMN je údajom o skutočných vlastnostiach služby, je to údaj, ktorý má byť vypočítaný spôsobom stanoveným podľa prílohy 1 zákona č. 258/2001 Z.z. a ktorý bezpochyby reprezentuje náklady, ktoré vzniknú spotrebiteľovi v súvislosti s poskytovaním úveru. Podľa § 2 písm. d/ zákona) ročnou percentuálnou mierou nákladov je sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy tohto zákona z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru. Ročná percentuálna miera poplatkov má byť vypočítaná v čase, keď sa uzatvára zmluva. Výpočet sa vykoná za predpokladu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere bude platná na dohodnuté obdobie a že veriteľ a spotrebiteľ splnia svoje povinnosti podľa podmienok a k dohodnutým termínom. Súdy už judikovali, že úrok z istiny patrí veriteľovi iba do vyhlásenia jeho splatnosti a nie potom. Preto akékoľvek požadovanie veriteľa na zaplatenie úroku po splatnosti úveru. Po splatnosti úveru, má veriteľ nárok iba na úrok z omeškania. Totožný názor zaujal napríklad i Krajský súd v Prešove: " Splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa

vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a od nepamäti justifikuje nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto kruciálnom rozdiely spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatnenej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. "

(rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30. júna 2015 sp. zn. 6Co/190/2014).

Splátka úveru je vyčíslená tak, aby v sebe zahrňovala i dohodnutý úrok.

Pokiaľ ide o nárok na zaplatenie úroku z omeškania v zákonnej výške, tento priamo korešponduje s ustanovením § 517 ods.1,2 Občianskeho zákonníka. Súd priznal navrhovateľovi nárok na jeho zaplatenie v zákonnej výške stanovenej ku dňu začatia omeškania žalovaného t.j. 32, 62 eur do 30.05.2015 a následne vo výške 8,25 % ročne od 01.06.2015 do zaplatenia.

Za nedôvodnú časť žalobného nároku súd považoval nárok na zaplatenie poplatkov za upomienky v celkovej sume 46 eur. Poplatok je neprimeraný a spôsobujúci významnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa a preto je dojednanie o ňom neplatné podľa ustanovenia o.z. (vo vzťahu k článku 3 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS. Jedinou odmenou, ktorú môže banka žiadať od spotrebiteľa pri úverovej zmluve, je odmena za zaobstaranie kapitálu t.j. úrok, prípadne iné položky, ktoré ale majú povahu čiastkového dodatočného poplatku za zaobstaranie úveru (BGH tento dodatočný poplatok pripustil ale výhradne len pri úveroch poskytnutých v rámci stavebného sporenia, rozsudok 7.12.2010 XI ZR 3/10). Určite to ale nemôže byť poplatok za spracovanie žiadosti o úver (od 4.8.2010 však 9 hlavných krajských súdov v Nemecku už rozhodlo o neprijateľnosti poplatku za spracovanie žiadosti o úver, resp. za poskytnutie úveru ako dôsledku overenia bonity žiadateľa z dôvodu, že overovanie bonity žiadateľa o úver nie je službou preňho, ale pre banku). Súd sa tiež plne stotožnil s argumentáciou Vrchného Krajského súdu Karlsruhe z 3. mája 2011 (17 U 192/10), ktorý potvrdil rozhodovaciu líniu, podľa ktorej je pre spotrebiteľa vždy neprijateľné spolpláňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa. S poukazom na tento výklad, súd v časti o zaplatenie 46 eur žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP a priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania. Trovy konania sú tvorené zaplateným súdnym poplatkom v sume 19 eur a trovami právneho zastúpenia 79,90 eur- 2 úkony právnej služby po 24,90 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd, účasť na pojednávaní) + 2x 8,39 eur režijný paušál + 20 % DPH, celkom spolu : 79,90 eur .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, na tunajšom súde, písomne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 O. s. p. ods. 1) v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p., odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že,

a) neboli splnené podmienky konania, rozhodol vecne nepríslušný súd prvého stupňa, rozhodnutie súdu prvého stupňa vyniesol vylúčený sudca alebo súd prvého stupňa bol nesprávne obsadený; to neplatí, ak senát rozhodoval namiesto samosudcu

b) konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré neboli doteraz uplatnené

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

g) súd prvého stupňa neprihliadol na námietky odvolateľa napriek tomu, že na to neboli splnené podmienky podľa § 175 ods. 3, časť prvej vety za bodkočiarkou.